

دست جنگ جویان به جیب بی نوایان؛

طالبان از کمک‌های بشردوستانه در سمنگان «حق» می‌گیرند

شماری از فعالان مدنی و اعضای پیشین شورای ملی در شهر ایبک، مرکز سمنگان، از توزیع غیرعادلانه کمک‌های بشردوستانه به باشندگان این ولایت شکایت دارند. به گفته آنان، جنگ‌جویان طالبان در جریان ثبت خانواده‌های نیازمند عملاً حضور دارند و با اعمال فشار بر کارمندان ساحه‌ای نهادهای امداد رسانی، نام اعضا و بسته‌گان خود را در فهرست جابه‌جا می‌کنند و از نیازمندان «حق» می‌گیرند.

برای مقابله با خشونت‌گرایی به نام دین چه کار کنیم؟

ناسازگاری طالبان با جامعه جهانی؛

در دو هفته گذشته ۷۵ تن محاکمه صحرایه شده‌اند

هشدار طالبان به باشندگان پنجشیر: اگر عامل انفجار پیدا نشود، زندانی می‌شوید

۸ صبح، پنجشیر: منابع محلی در ولایت پنجشیر از انفجار یک حلقه ماین کنار جاده‌ای در این ولایت خبر می‌دهند. منابع در صحبت با روزنامه صبح، می‌گویند که این حمله پنج‌شنبه‌شب، ۱۸ قوس، در روستای فرویل، از مربوطات مرکز ولایت پنجشیر، به وقوع پیوسته است. در پی این رویداد، طالبان باشندگان محل را به‌گونه جبری به مسجدی در این روستا گرد آورده و به آنان دستور داده‌اند که عامل این انفجار را پیدا کنند. منابع می‌افزایند که فشار طالبان برای گرفتن اعتراف اجباری مردم نتیجه نداده و اعضای این گروه تمام خانه‌ها را بازرسی و با مردم محل بدرفتاری کرده‌اند. تا کنون از تلفات احتمالی برخاسته از این انفجار، جزئیاتی در دست نیست. پیش از این بارها گروه طالبان باشندگان پنجشیر را به بهانه‌های مختلف بازداشت، شکنجه و در مواردی تیرباران کرده‌اند.

دارند این سیاست را در دانشگاه‌ها نیز اعمال کنند.

محرومیت ۴.۲ میلیون کودک از مکتب در افغانستان؛ ۶۰ درصدشان دختران هستند

با این حال، یونیسف گفته است که به ۳۰۰ هزار کودک در افغانستان در سال جاری کمک کرده و برای سال آینده، نیاز به بودجه ۱.۶۵ میلیارد دلاری دارد. به گفته این صندوق، افغانستان وسط یکی از بدترین بحران‌های بشری جهان گیر کرده که ناشی از دهه‌ها درگیری و بحران‌های اقلیمی است. این در حالی است که از بدو تسلط طالبان بر افغانستان، این گروه درب مکاتب را به روی دختران بالاتر از صنف ششم بسته‌اند و قصد

۸ صبح، کابل: صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) گفته است که در حال حاضر دست کم ۴.۲ میلیون کودک در افغانستان از آموزش بازمانده‌اند. یونیسف در یک گزارش تصویری روز جمعه، ۱۸ قوس، گفته است که ۶۰ درصد از ۴.۲ میلیون کودک محروم از آموزش، دختران هستند. یونیسف همچنان با تمرکز بر ولایت قندهار گفته است که ۸۵ درصد از دختران در این ولایت از رفتن به مکتب بازمانده‌اند.

یونیسف: حدود ۲۰ هزار صنف جامعه‌محور در سطح افغانستان تشکیل شده است

از دفاع از حق هر کودک در افغانستان برای آموزش دست نخواهد کشید. این سازمان چندی پیش گفته بود که نسلی از دختران افغانستان از تحصیل محروم شده‌اند.

یونیسف روز جمعه، ۱۸ قوس، در توییتی نوشته است که در سال آینده میلادی فرصت‌های آموزشی را در سراسر افغانستان گسترش خواهند داد. یونیسف افزوده است که این سازمان هرگز

۸ صبح، کابل: صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) گفته است که حدود ۲۰ هزار صنف جامعه‌محور در سطح افغانستان تشکیل شده است که بیش از ۶۰۰ هزار کودک را پوشش می‌دهد.

سازمان ملل: وضعیت زنان افغان در جهان استثنا است

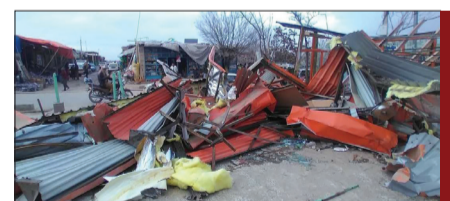
زنده‌گی حذف کرده‌اند. یک‌ونیم سالی که از حاکمیت طالبان می‌گذرد، این گروه به صورت تدریجی زنان را به حاشیه رانده و به‌گونه گسترده حقوق بشر و به ویژه حقوق زنان را نقض کرده‌اند. با وجود درخواست‌های سازمان‌های حقوق بشری و کشورهای طالبان برای رعایت حقوق بشر، نه‌تنها بهبودی در این راستا به وجود نیامده، بلکه وضعیت بحرانی‌تر نیز شده است.

۸ صبح، کابل: فولکر تورک، کمیشنر عالی حقوق بشر سازمان ملل، از حذف کامل زنان افغانستان از تمام عرصه‌های زنده‌گی ابراز نگرانی کرده است. او روز جمعه، ۱۸ قوس، در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفته که تداوم محرومیت و حذف زنان و دختران افغانستان در جهان امروز استثناترین وضعیت است. به گفته او، طالبان زنان و دختران را به‌گونه سازمان‌یافته، تقریباً از تمام عرصه‌های

جدال دست‌فروشان و شهرداری طالبان در لوگر؛

۲۸۰ غرقه و کراچی زیرورو شدند

جبر و اختیار در جدال شیرو نخچیران

طالبان به دانش‌آموخته‌گان دختر دانشگاه غزنی اجازه ندادند که در جشن فراغتشان اشتراک کنند

۸صبح، غزنی: منابع محلی از ولایت غزنی می‌گویند که طالبان به دانش‌آموخته‌گان دختر، اجازه ندادند تا در جشن فراغتشان اشتراک کنند. منبع می‌افزاید که روز پنج‌شنبه، ۱۷ قوس، مسوولان دانشگاه غزنی برای نزدیک به ۶۰۰ دانش‌آموخته این دانشگاه، محفل فراغت برگزار کردند؛ اما به دختران فارغ‌شده که شمارشان به ۲۸۰ تن می‌رسید، اجازه اشتراک در محفل داده

نشد. براساس اطلاعات منابع محلی، این دانشجویان از دانشکده‌های زراعت، تعلیم و تربیه، اقتصاد، شرعیات و انجینیری دانشگاه غزنی، از مقطع لیسانس فارغ شده‌اند. این در حالی است که به دانشجویان دختر در دانشگاه بامیان نیز، در محفل فراغتشان که روز گذشته برگزار شده بود، اجازه ورود داده نشده است.

یوناما: سزای بدنی توسط قوانین بین‌المللی ممنوع است

۸صبح، کابل: دفتر هیات معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما) در واکنش به شلاق زدن ۱۸ مرد و ۹ زن در ولایت پروان توسط طالبان، گفته که سزای بدنی توسط قوانین بین‌المللی ممنوع است. یوناما روز جمعه، ۱۸ قوس، با نشر خبرنامه‌ای این موضوع را یادآور شده است. این نهاد افزوده است: «ما خواستار احترام به تعهدات بین‌المللی حقوق بشر هستیم.»

این در حالی است که طالبان ۱۸ مرد و ۹ زن را روز گذشته به جرم دزدی، رابطه پیش از ازدواج و فرار از منزل در ورزشگاه شهر چاریکار، مرکز ولایت پروان، در محضر عام شلاق زدند. به گفته منابع، به هر یک از این افراد ۲۹ تا ۳۵ شلاق زده شده است. در یک مورد دیگر نیز طالبان روز گذشته سه مرد را در ورزشگاه فوتبال ولایت پکتیکا به اتهام سرقت شلاق زدند.

داعش تصاویر حمله‌کننده‌گان بر سفارت پاکستان را منتشر کرد

۸صبح، کابل: گروه داعش تصاویر تک‌تیراندازهایی که مدعی شده است بر سفارت پاکستان حمله کردند را منتشر کرده است. نشریه النبا وابسته به گروه داعش، روز جمعه، ۱۸ قوس، تصویری از جریان تیراندازی افراد خود به عبیدالرحمان نظامانی، سفیر پاکستان در کابل را منتشر کرده است. پاکستان هفته گذشته اعلام کرد که سفیر این

گروه داعش تصاویر تک‌تیراندازهایی که مدعی شده است بر سفارت پاکستان حمله کردند را منتشر کرده است. نشریه النبا وابسته به گروه داعش، روز جمعه، ۱۸ قوس، تصویری از جریان تیراندازی افراد خود به عبیدالرحمان نظامانی، سفیر پاکستان در کابل را منتشر کرده است. پاکستان هفته گذشته اعلام کرد که سفیر این

در کنفرانس بین‌المللی اندونیزیا بر اهمیت آموزش زنان افغانستان تاکید شد

۸صبح، کابل: در کنفرانس بین‌المللی که در اندونیزیا برگزار شد، بر اهمیت آموزش زنان افغانستان به منظور دست‌یابی به صلح، ثبات و رفاه پایدار تاکید شده است. براساس گزارش‌ها، این کنفرانس بین‌المللی با میزبانی مشترک اندونیزیا و قطر روز پنج‌شنبه، ۱۸ قوس، برگزار شد. گفته می‌شود که در این کنفرانس نماینده‌گان ۲۰ کشور و سازمان به شمول آمریکا، قطر، اندونیزیا و

پاکستان اشتراک داشته‌اند. در اعلامیه پایانی این کنفرانس بر حدود ۱۰ نکته از جمله گفت‌وگوهای «بین‌الافغانی» و نقش زنان افغان در انکشاف، صلح و ثبات تاکید شده است. در این کنفرانس هیچ نماینده‌ای از طالبان اشتراک نکرده است. طالبان پس از تسلط بر کابل در آگست سال گذشته، دختران بالاتر از سن ششم را از آموزش محروم ساخته و برای زنان محدودیت‌های زیادی وضع کرده‌اند.

امیری:

سیاست‌های طالبان عواقب منفی بسیار زیان‌بار دارد

۸صبح، کابل: در ادامه واکنش‌ها به سیاست‌های اتخاذشده از سوی طالبان در زمینه برپایی دادگاه‌های صحرایی و اجرای مجازات بدنی، اکنون نماینده ویژه امریکا برای زنان افغانستان این سیاست‌ها را «بسیار زیان‌بار» توصیف کرده است.

رینا امیری، نماینده ویژه امریکا برای زنان افغانستان، ناوقت روز جمعه، ۱۸ قوس، در توییتی گفته است که طالبان پس از سال‌ها تعهد به افغان‌ها و جامعه جهانی مبنی بر این که اشتباهات گذشته خود را تکرار نخواهند کرد، دوباره به روش‌هایشان در دهه ۹۰ بازگشته‌اند. امیری گفته است: «این سیاست‌ها عواقب منفی بسیار فراتر از مرزهای افغانستان خواهد داشت.» او این روش و سیاست طالبان در تقابل با قوانین بشری را همانند حاکمیت این گروه در دهه ۱۹۹۰، «وحشیانه» و «بی‌رحمانه» توصیف کرده است.

روز گذشته ند پرایس، سخنگوی وزارت امور خارجه امریکا، نیز در بیانیه‌ای از سیاست‌های طالبان در زمینه حقوق بشر به‌ویژه حقوق زنان در افغانستان، انتقاد کرد و افزود که تعامل جهان با این گروه بسته‌گی به اقدامات خود آنان دارد. این واکنش‌ها در حالی مطرح شده است که طالبان طی یک هفته گذشته ده‌ها تن به شمول زنان را در ولایت‌های مختلف محاکمه صحرایی کرده‌اند.

افراد طالبان موتوریکه باشند اسلام‌قلعه هرات را دزدیدند

۸صبح، هرات: منابع محلی از ولایت هرات می‌گویند که افراد طالبان در شهرک بندری اسلام قلعه این ولایت موتوریکه تن را دزدیده‌اند.

منابع روز جمعه، ۱۸ قوس، در صحبت با روزنامه ۸صبح می‌گویند که شماری از افراد طالبان با اسلحه و کارت‌های امارتی‌شان اموال باشندگان این ولایت را دزدی می‌کنند.

منابع می‌افزایند که یک گروه چهار نفری طالبان در اوایل هفته جاری در منطقه کلاته حکیم اسلام قلعه با بهانه جویی‌های بی‌مورد موتوریکه جوان را در یک چک پاینت توقف می‌دهند.

منابع می‌افزایند طالبان نخست این جوان را تلاشی کرده و به او گفته‌اند: «باید همراه ما به شهر بروی، ما کارت‌های امارت داریم.»

گفته می‌شود، طالبان بدون این که اجازه دهند این جوان با خانواده‌اش به تماس شود، چشم‌هایش را بسته و او را به موتور سوار می‌کنند. به گفته منابع، این گروه چهار نفری طالبان پس از طی کردن فاصله اندکی فرد مذکور را در منطقه لخشک از موتور پایان کرده و موتورش را با خود می‌برند.

شماری از بسته‌گان این جوان موضوع را به مقام‌های محلی طالبان در کهسان شریک ساخته و مقامات محلی طالبان نیز تایید کرده‌اند که این گروه چند نفری از منصوبین نهاد‌های امنیتی آن‌ها می‌باشند.

این در حالی است که در این اواخر سرقت‌های مسلحانه در ولایت هرات افزایش یافته است.

در دو هفته گذشته ۲۵ تن محاکمه صحرائی شده‌اند

امین کاوه

طالبان پس از بازگشت به قدرت، دادگاه‌های صحرائی را به‌سان دور قبلی حاکمیت خود فعال کرده‌اند. مقام‌های بلندپایه این گروه شخصاً در محل مجازات بدنی متهمان حضور می‌یابند و شهروندان را به تماشای دره‌زنی و تیرباران کردن متهمان دعوت می‌کنند. دستور ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر گروه طالبان مبنی بر اجرای «حدود و قصاص» از دو هفته به این سو در ولایت‌های مختلف کشور به اجرا گذاشته می‌شود. تنها در دو هفته گذشته طالبان ۷۵ متهم را در محضر عام دره زده و یک متهم به قتل را زیر نام «قصاص» با دستان پدر مقتول تیرباران کرده‌اند.

هر چند سازمان ملل و شماری از نهادهای بین‌المللی فعال در عرصه‌های حقوق بشری اجرای «حدود و قصاص» را نقض حقوق بشر و خلاف روند محاکمه عادلانه خواننده و خواستار توقف این روند شده‌اند، اما طالبان هیچ اعتنایی به این خواست‌ها نکرده‌اند. با این حال، آگاهان سیاسی و نهادهای بین‌المللی فعال در عرصه حقوق بشر، بی‌اعتنایی طالبان به خواست جامعه جهانی را ناسازگاری این گروه را جهان توصیف کرده‌اند.

طبق آمارهای موجود، طالبان در جریان دو هفته گذشته ۷۵ تن را در ملاء عام شلاق زده‌اند. این محاکمه صحرائی در ولایت‌های کابل، لوگر، فراه، غور، پکتیکا، ننگرهار و برخی از نقاط دیگر کشور به اجرا گذاشته شده و ده‌ها تن به تماشای آن دعوت شده‌اند. این گروه علاوه بر دره زدن، یک متهم را روز چهارشنبه، ۱۶ قوس، در محضر عام در ولایت فراه تیرباران کرده‌اند. این حکم پس از آن اجرا شده است که ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر غایب این گروه، ماه گذشته دستور اجرای «حدود و قصاص» را به دادگاه‌های طالبان صادر کرد.

ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، با نشر بیانی‌ای در برکه توپیتش گفته است که «قصاص» براساس حکم دادگاه این گروه در ولایت فراه بالای یک تن اجرا شده است. در بیانی‌ه او آمده است: «حکم خداوند (قصاص) بر یک قاتل روز چهارشنبه در مرکز ولایت فراه تطبیق شد.» در این بیانی‌ه گفته شده که فردی که قصاص شده است، تاجمیر نام داشت و به جرم خود اعتراف کرده بود. او افزوده است که این حکم در حضور مقام‌های طالبان و مردم از سوی «پدر مقتول» با شلیک گلوله با استفاده از سلاح نوع «کلاشنیکوف» اجرا شده است.

طبق بیانی‌ه سخنگوی طالبان، شماری از مقام‌های ارشد این گروه نیز در مراسم محاکمه صحرائی این متهم حضور داشتند. براساس این بیانی‌ه، عبدالحمید حقانی، رییس دادگاه عالی، عبدالغنی برادر، معاون اقتصادی رییس‌الوزراء، سراج‌الدین حقانی، سرپرست وزارت داخله، محمدخالد حنفی، سرپرست وزارت امر به معروف و نهی از منکر، امیرخان متقی، سرپرست وزارت خارجه، حبیب‌الله آغا، سرپرست وزارت معارف و طالبان و شماری دیگر از اعضای رهبری این گروه به شمول سخنگوی‌شان حضور داشته‌اند.

روند محاکمه صحرائی طالبان در کشور طالبان پس از دستور رسمی ملا هبت‌الله آخوندزاده، رهبر غایب‌شان، روند محاکمه صحرائی در کشور را شدت بخشیده‌اند. این گروه علاوه بر وضع محدودیت‌های گسترده و محاکمه صحرائی متهمان به جرم‌های مختلف در گذشته، با برپایی محاکمه صحرائی، از این روند بازاری گرم برای شهروندان گرسنه و فقیر کشور نیز ساخته‌اند.

این گروه ۱۸ مرد و زن را در ولایت پروان در ورزشگاه شهر چاریکار، مرکز ولایت پروان، محاکمه صحرائی کرده‌اند. این محاکمه روز پنج‌شنبه، ۱۷ قوس، اجرای شد. این افراد به جرم‌های مختلف از جمله دزدی، رابطه پیش از ازدواج و فرار از منزل هر یک بین ۲۹ تا ۳۵ شلاق خوردند. در مراسم اجرای این حکم طالبان به شمول مسوولان محلی این گروه، صدها باشنده این ولایت نیز حضور داشتند.

همزمان با این، طالبان روز پنج‌شنبه، ۱۷ قوس، سه مرد را در ولایت پکتیا شلاق زدند. طالبان هر یک از این مردان را ۳۹ تازیانه زدند و تاکید کردند که در روزهای نزدیک، محاکمه صحرائی دیگر نیز برپا خواهد شد. افزون بر این، طالبان روز سه‌شنبه، ۱۵ قوس، یک زن و دو مرد را به اتهام رابطه پیش از ازدواج در ولسوالی گوشته ولایت ننگرهار در محضر عام شلاق زدند.

طالبان در جریان هفته گذشته، یک زن و شش مرد را در ولایت غور در محضر عام دره زدند. این افراد روز یکشنبه، ۱۳ قوس، در فیروزکوه، مرکز ولایت غور، به جرم داشتن روابط خارج از ازدواج، فساد اخلاقی و نوشیدن شراب مجازات بدنی شدند.

دادگاه عالی طالبان در ۱۰ قوس اعلام کرد که ۲۱ زن و مرد را در کابل مجازات کرده است. در خبرنامه دادگاه طالبان گفته شده است که این افراد به اتهام «فسق‌وفجور، ارتباط نامشروع، کلاهبرداری، دزدی، شراب‌فروشی و لواط» بازداشت و «مجازات» شدند. براساس این خبرنامه، در این میان ۱۵ مرد و ۶ زن شامل بودند.

محاکمه‌های صحرائی طالبان در هفته اول قوس
به تداوم این مجازات‌ها، سه مرد در ولایت پکتیکا توسط طالبان شلاق زده شدند. این افراد پس از چاشت دوشنبه، ۷ قوس، به اتهام سرقت در ورزشگاه فوتبال شهر شرن، مرکز این ولایت، هر کدام بین ۳۵ تا ۳۹ دره زده شدند.

طالبان براساس فرمان رهبرشان به محاکمه صحرائی شهروندان شدت بخشیده‌اند. این گروه یک زن و یک مرد را روز پنج‌شنبه، ۳ قوس، پیش از روز جهانی پایان خشونت علیه زنان در ولسوالی درق ولایت تخار در محضر عام به اتهام رابطه خارج از ازدواج، هر کدام را ۳۰ شلاق زد. یک روز پیش از این حادثه، یک مرد جوان نیز از سوی این گروه در محضر عام دره زده شده بود. پس از دستور ملا هبت‌الله، روند محاکمه صحرائی شهروندان متهم از سوی طالبان به‌شدت ادامه دارد. این گروه روز چهارشنبه، ۲ قوس، یک پسر و یک دختران جوان را به اتهام صحبت تلفنی در شهر

مهرتلام، مرکز ولایت لغمان، در حضور مردم شلاق زدند. طالبان گفتند که صحبت تلفنی باعث «گسترش فحشا» می‌شود.

به ادامه برپایی دادگاه‌های صحرائی، طالبان در ولایت لوگر ۱۲ تن به شمول سه زن را به اتهام رابطه جنسی خارج از ازدواج شلاق زدند. به گفته منابع، طالبان روز چهارشنبه، ۲ قوس، این افراد را در استادیوم ورزشی لوگر محاکمه کردند. طالبان به هر یک از این افراد به اتهام زنا، لواط و دزدی بین ۲۱ تا ۳۹ شلاق زدند. طالبان روز سه‌شنبه، ۱ قوس، یک دختر و یک پسر را به اتهام صحبت تلفنی، در مسجد جامع شهر وحدت، مرکز ولسوالی ارگویی ولایت بدخشان، نیز در محضر عام محاکمه کردند. ملاهای این گروه هر یک از آن‌ها را ۳۹ دره زدند. پیش از این نیز در ماه عقرب بیش از ۵۰ تن از شهروندان در ولایت‌های مختلف کشور در ملاء عام محاکمه صحرائی شدند.

پیش از این ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، در رشته‌تویییتی از اجرای «حدود و قصاص» به نقل از دستور رهبر این گروه خبر داد. او شام یکشنبه، ۲۲ عقرب، در تویییتی به نقل از آخوندزاده نوشت: «دوسیه‌هایی که در آن تمام شرایط شرعی حد و قصاص تکمیل شده باشد، قاضیان مکلف هستند که در آن حدود و قصاص را عملی نمایند.»

مجاهد در این تویییت به نقل از رهبر این گروه افزود: «این حکم شریعت و امر من می‌باشد که واجب است.» او به نقل از آخوندزاده نگاشت: «دوسیه‌های دزدان، اختطاف‌چیان و فتنه‌گران به‌گونه دقیق بررسی شود.» با این حال، سخنگوی طالبان توضیح نداد که این دستور در کدام نشست رهبر طالبان با قاضیان این گروه و به کدام تاریخ صادر شده است.

دادگاه‌های صحرائی و بازگشت طالبان به دهه ۹۰ میلادی

اکثریت شهروندان و شماری از سفیران و نماینده‌گان کشورهای اروپایی برای افغانستان، محاکمه صحرائی طالبان را بازگشت به گذشته و «تکمیل طالبانیزه شدن افغانستان» می‌دانند. با این حال شهروندان کشور به این باورند که هیچ تغییری در رفتارهای طالبان به میان نیامده است و این گروه تمامی عمل‌کردهای دوره نخست حاکمیت خود را که در سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ تحت نام «حدود و قصاص» تطبیق می‌کرد، اکنون نیز موبه‌مو و با جرئت بیشتر عملی می‌کند. شماری از این شهروندان که به دلیل هراس از طالبان نمی‌خواهند نام‌شان در گزارش ذکر شود، در صحبت با روزنامه ۸صبح تاکید می‌کنند که این «مجازات‌های طالبان» خلاف روندهای محاکمه عادلانه و نقض جدی حقوق بشری است.

واکنش طالبان به غیرانسانی خواندن مجازات صحرائی

طالبان واکنش کشورهای غربی و سازمان‌های حقوق بشری در پیوند به محاکمه صحرائی متهمان را توهین به اسلام خوانده‌اند. این گروه گفته است که شلاق زدن در ملاء عام، تطبیق دین است و غیرانسانی خواندن آن

توهین و بی‌احترامی به اسلام می‌باشد. ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی طالبان، روز جمعه، ۴ قوس، در رشته تویییتی اظهارات سخنگوی سازمان ملل و شماری از کشورهای غربی را نکوهش کرده و آن را بی‌احترامی به دین اسلام خوانده است. همچنان انعام‌الله سمنگانی، رییس مرکز اطلاعات و رسانه‌های طالبان، تیرباران کردن یک مرد در فراه را به حامیان حقوق بشر «تبریک» گفته است. سمنگانی در تویییتی نگاشته است: «اما چون قصاص اصل بزرگ اسلامی است، درد مدعیان سکولار حقوق بشر از اجرای آن، قابل درک است؛ برای‌شان تسلیت می‌گوییم.»

واکنش‌های بین‌المللی در مورد محاکمه صحرائی طالبان

در ادامه برپایی دادگاه‌های صحرائی طالبان، سازمان ملل متحد، سازمان عفو بین‌الملل و شماری از نماینده‌گان و سفیران کشورهای اروپایی برای افغانستان، آن را نقض جدی حقوق بشر دانسته، خواستار رعایت حقوق بشر و تعهدات بین‌المللی افغانستان از سوی طالبان شده‌اند.

در همین حال استغنی ترمبلی، سخنگوی دفتر دبیرکل سازمان ملل متحد، گفته است که این سازمان به‌شدت نگران نخستین اعدام در افغانستان، پس از ورود طالبان است. او روز چهارشنبه، ۱۶ قوس، در یک نشست خبری گفته است: «ما امروز نگرانی عمیق خود را در مورد اعدام در محضر عام در افغانستان ابراز می‌کنیم. موضع ما این است که سازمان ملل مخالف مجازات اعدام است و ما خواستار بازگشت به تعلیق مجازات اعدام هستیم.»

سازمان عفو بین‌الملل نیز «قصاص» یک تن در ولایت فراه را محکوم کرده و آن را «توهین فاحش به کرامت انسانی» خوانده است. این سازمان، روز چهارشنبه، ۱۶ قوس، در واکنش به اعدام یک متهم توسط طالبان در محضر عام، گفته است که این عمل توهین فاحش به کرامت انسانی است. دینوشیکا دیسانایکه، معاون مدیریت منطقه‌ای عفو بین‌الملل در جنوب آسیا، این اقدام طالبان را قهقراپی و نشان‌دهنده عقب‌گرد بزرگ در حقوق بشر دانسته است. او افزوده است: «بازگشت تأسف‌بار اعدام‌های عمومی در افغانستان، آخرین مرحله از نقض نگران‌کننده حقوق بشر توسط طالبان است.»

در ادامه واکنش‌های داخلی و خارجی نسبت به قصاص یک متهم در فراه، سفیر فرانسه گفته است که با این رویداد، طالبانی شدن افغانستان تکمیل شده است. دیوید مارتینون، سفیر فرانسه برای افغانستان، چهارشنبه‌شب، ۱۶ قوس، در رشته‌تویییتی نوشته است که در پی تسلط طالبان بر افغانستان، هشدارهای پیهم مبنی بر طالبانی‌سازی این کشور را داده بودند. او تأکید کرده که با اجرای حکم قصاص در حضور رهبران طالبان در فراه، روند طالبانی شدن افغانستان کامل شده است.

پیش از این ریئا امیری، نماینده ویژه وزارت خارجه امریکا در امور حقوق بشر و زنان افغانستان، در رشته‌تویییتی شلاق زدن متهمان از سوی طالبان را بازگشت این گروه به نسخه اولیه‌اش عنوان کرده است. او گفته است که شلاق زدن طالبان «وحشتناک و نشانه خطرناکی از سرکشی در برابر جهان» است. امیری افزوده است که این گروه با اجرای این سیاست «در دور نخست حاکمیت‌شان با پایان خوبی روبه‌رو نشد و این بار نیز کشور در مسیر خطرناکی قرار گرفته است.»

سفارت آلمان برای افغانستان، شلاق زدن در حضور مردم را «نقض شنیع کرامت انسانی» دانسته است. این سفارت روز دوشنبه، ۷ قوس، با نشر تویییتی گفته است: «طالبان نیز مکلف به رعایت حقوق بین دول و کنوانسیون منع شکنجه سازمان ملل متحدند.»

توماس نیکلاسون، نماینده ویژه اتحادیه اروپا برای افغانستان، روز شنبه، ۶ قوس، با نشر تویییتی گفته است که طالبان از آگست سال گذشته به این سو در مورد احترام به حقوق بشر عقب‌گرد جدی داشته‌اند. به گفته نیکلاسون، تنبیه بدنی نوعی رفتار با مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز است که براساس کنوانسیون منع شکنجه و میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، ممنوع شده است.

۰

جامعه افغانستان اقوام، زبان‌ها و مذاهب مختلف را در خود جای داده و بهره‌مند از تنوع از هر لحاظ است و بنابراین، انتظار برده می‌شود که در برداشتهای دینی این گروه‌های قومی، زبانی و مذهبی اختلاف‌ها و تفاوت‌هایی وجود داشته باشد.

◆ **مهران موحد**

سید جمال‌الدین افغانی، مصلح نامدار اجتماعی، کتابی به زبان عربی نوشته تحت عنوان «تتمة البیان فی تاریخ الافغان». او در این کتاب، از اوضاع سیاسی، دینی، فرهنگی و اجتماعی ساکنان افغانستان به تفصیل سخن زده است. تمرکز اصلی وی در این کتاب بر شرح تاریخ و اوضاع کنونی پشتون‌ها در این کشور است و در خصوص دیگر اقوام به صورت گذرا نوشته است. یکی از بخش‌های جالب این کتاب، آن بخشی است که از فرهنگ دینی مردم افغانستان سخن به میان می‌آورد. او گاهی با لحنی که در آن شگفت‌زده‌گی دیده می‌شود، از سنت‌ها و عنعنات مردمان این سرزمین حرف می‌زند. خواندن این کتاب برای افرادی که قصد دارند از اوضاع افغانستان در بیش‌تر از صد سال پیش آگاه شوند، سودمند و راه‌گشا است؛ چون شخصی آن را به رشته تحریر درآورده که از نگاهی ثاقب برخوردار و از نزدیک گواه اوضاع و تحولات بوده است. سید جمال‌الدین افغانی در جایی از این کتاب و در مقام بیان عقاید و عادت‌های دینی افغان‌ها می‌نویسد: «هر فرد افغان گمان می‌کند بهترین انسان‌ها است؛ چون افغان است. نیز هر افغان تصور می‌کند که ایمان کامل و اسلام بی‌پیرایه جز در دو قوم افغان و عرب یافت نمی‌شود.»

گمان می‌کنم این از خودراضی بودن و حق و حقیقت را در انحصار خود دانستن و دیگران را از آن محروم دانستن، هنوز هم در میان افغان‌ها، عمومیت و رواج

دارد و تا هنوز هم تغییر ژرفی در این زمینه به وجود نیامده است. فرقی هم نمی‌کند که کلمه افغان را که سید جمال به کار گرفته به معنای پشتون ترجمه کنیم و یا آن را به همه اقوام افغانستان تعمیم دهیم؛ هرچند به نظر می‌آید که مراد سید جمال از کلمه «افغان» همان «قوم پشتون» است. این دیدگاه هنوز هم در میان مردم این آب و خاک رایج و راسخ است که مسلمانی همان چیزی است که از گذشته به ما رسیده که طبعاً محصول انحطاط و عقب‌مانده‌گی مزمن جامعه است و هر آن‌چه خلاف آن است انحراف از اصول دین است. آن عده اشخاص یا نهادهایی هم که می‌خواهند در این جامعه نفوذ و رخنه کنند، کوشش می‌کنند خود را دست‌کم در ظاهر شبیه و هم‌رنگ مردم بسازند و به این طریق بتوانند از عواطف مردم به نفع خود استفاده کنند.

جامعه افغانستان اقوام، زبان‌ها و مذاهب مختلف را در خود جای داده و بهره‌مند از تنوع از هر لحاظ است و بنابراین، انتظار برده می‌شود که در برداشتهای دینی این گروه‌های قومی، زبانی و مذهبی اختلاف‌ها و تفاوت‌هایی وجود داشته باشد. با این همه، زمانی که به عمق مسأله نگاه می‌کنیم، دگرسانی‌های جدی در میان برداشتهای متفاوت دینی احساس نمی‌شود و همه آن‌ها به انسان و جهان مثل هم نگاه می‌کنند. قشری‌گرایی، تکیه بر ظواهر دینی و مناسک‌گرایی در غالب این قرائت‌ها به خوبی به چشم می‌خورد. به همین علت، تظاهر به دین‌داری و ریاکاری دینی در این جامعه بیشتر از هر جامعه دیگری به چشم

برای مقابله با خشونت گرایه بنیامدین چه کار کنیم؟

آن‌ها موضع خصمانه بگیرد و بکوشد آن‌ها را از رده خارج کند.

گرایش‌ها و نحله‌هایی در میان مسلمانان، چه در گذشته و چه اکنون، حضور داشته و دارند که به تکفیر اهل قبله (مسلمانان) دست می‌زنند یا بخشی از مسلمانان را متهم به بدعت‌گذاری در دین می‌کنند. باید بنیادهای کلامی و اصولی‌ای را که تکفیری‌ها ایده‌های خود را بر آن سوار کرده‌اند مورد نقد موشکافانه قرار داد تا زمینه این‌که هر کس مدعی شود «اسلام راستین» را فقط او در اختیار و انحصار دارد از میان برداشته شود. خوش‌بختانه در تاریخ اسلام، شخصیت‌هایی شبیه امام ابوحنیفه حضور دارند که با تکفیرگرایی به مقابله پرداخته‌اند و بر مدارا و نرمش علیه مخالفان فکری تأکید ورزیده‌اند.

نقش و عملکرد دولت‌ها نیز در این زمینه از اهمیت بالا برخوردار است. دولت‌ها باید مفهوم شهروندی را نهادینه کنند و در تعامل با مردم، تأمین مساوات در امتیازات و فرصت‌های شغلی را ملاک قرار دهند و از مذهب و آیین خاصی علیه آیین‌ها و مذاهب دیگر استفاده نکنند. در این راستا، شایسته است در تعریف هویت ملی عنصر کیش و مذهب را دخالت ندهند و با پیروان همه ادیان و مذاهب، علی‌السویه و براساس حقوق شهروندی، رفتار کنند. برخورد دوگانه با پیروان مذاهب یا ادیان گوناگون، نفرت و فاصله میان افراد یک ملت را افزایش می‌دهد و به شقاق و کشمکش دامن می‌زند.

جامعه ما بیش از هر جامعه دیگری در روی کره زمین، از خشونت و به ویژه خشونتی که به نام دین صورت گرفته، آسیب دیده است. از این‌رو، عقلای قوم باید همه راه‌های ممکن را بیمایند تا برای خشونت و مخصوصاً خشونت دینی نقطه پایان بگذارند. چهل سال تباهی و آشوب، به قدر کفایت برای همه ما تجربه‌های تلخی را تحمیل کرده که فراموش‌نشدنی است. راه‌کارهای متعددی وجود دارد تا از تداوم این تجربه‌های تلخ و خونین جلوگیری کند. به کار بستن هر یک این راه‌کارها می‌تواند ما را یک گام به هدف نزدیک‌تر کند.

فرض محال گفت‌وگو با طالبان

نیما

سیاست را به طالب و غیرطالب تقسیم کرده و هر مفهوم غیرطالب را نادیده گرفته و حاضر به پذیرش آن نشده‌اند. دودیزگر از شرط‌های گفت‌وگو «شرایط برابر» است. طرفین باید مطالبات‌شان را بدون ترس بیان کنند، حال‌آن‌که طالبان از خانه، مال و عزت مردم به‌عنوان ابزار فشار و ترساندن استفاده می‌کنند. طرف مقابل را «غلام» و «دشمن» می‌شناسند و جز تسلیمی و بی‌صدایی آنان به چیزی راضی نیستند. طالبان به کثرت‌گرایی و تفاوت‌های سیاسی باور ندارند و تمام تلاش‌شان برای یک‌دست‌سازی در همه عرصه‌ها حتا در چهره و قیافه مردم است. در حالی که در گفت‌وگو، باید متفاوت بودن طرف به رسمیت شناخته شود. گفت‌وگوکننده‌ها باید پذیرای شنیدن سخن مخالف خویش باشند. گفت‌وگو در واقع به معنای متفاوت حرف زدن است و طرف مقابل هم بپذیرد که حرف متفاوت را بشنود. هیچ گفت‌وگویی به سرانجام نمی‌رسد، مگر این‌که پذیرفته شود طرفین از باورهای سخت و منجمد خویش عبور کنند و جامعه و مطالبات شهروندان را به رسمیت بشناسند. طالبان اگر به گفت‌وگو تن دهند، با این پیش‌فرض به گفت‌وگو خواهند رفت که حرف خود را بر کرسی بنشانند و دیگران را به تسلیمی و خانه‌نشینی دعوت کنند. مهم‌ترین مولفه و مشخصه یک گفت‌وگوی موثر و سودمند این است که گفت‌وگو، نیازمند «هکان و امکان» است. این مهم است که در کجا گفت‌وگو شود و با چه امکانات و ظرفیت‌ها باید به سمت گفت‌وگو رفت.

باده قدرت و پیروزی‌اند، سخن از گفت‌وگو بزنند، در حالی که با خود هنوز گفت‌وگو نکرده‌اند و حاضر نیستند بپذیرند که واقعیت نزد مردم است و باید برای حل دائمی معضل قدرت به مردم رجوع کرد و نظام سیاسی فراگیر را از دل اراده جمعی بیرون آورد. این سیاست‌پیشه‌گان شکست‌خورده و خویشاوندسالار، در حالی شیفته گفت‌وگو با طالبان شده‌اند که جامعه غرق در بحران و متفرق است، فقر و گرسنه‌گی بیداد می‌کند و مردم در برزخ ناامیدی و بی‌آفتی رها شده‌اند. آن‌چه حول و محور گفت‌وگو تا این‌جا گفته شد، نگاهی گذرا و نسبت گفت‌وگو با ماهیت وجودی طالبان بود، اما با طالبان به‌عنوان یک گروه سیاسی نیز نمی‌توان گفت‌وگو کرد؛ زیرا آن‌ها حاضر به پذیرش هیچ امر سیاسی و مفهومی غیر از باور سیاسی و مذهبی خویش نیستند. یکی از مهم‌ترین و کلیدی‌ترین شرط‌های گفت‌وگو، به رسمیت شناختن واقعی و عملی طرف مقابل است. طالبان در ۱۶ ماه گذشته هیچ جریان سیاسی را به رسمیت شناخته و اجازه فعالیت به آنان نداده‌اند. پیوسته جامعه و

گروه ایدیولوژیک وجود دارد. پذیرش گفت‌وگو به‌عنوان یک اصل برای تعمیم مطالبات سیاسی از مولفه‌ها و ارزش‌های سیاست مبتنی بر عقلانیت سیاسی است که نه‌تنها طالبان به این عقلانیت نرسیده‌اند، بلکه در طول چندین دهه اکثریت گروه‌های سیاسی به این درک نرسیدند و همواره هیجان‌ها، احساسات و عواطف ایدیولوژیک‌شان بر عقلانیت سیاسی در گستره سیاست غلبه کرده و این مهم را از گفتمان قدرت گرفته است. بازگشت طالبان به قدرت و سیاست، در کنار عوامل داخلی و خارجی دیگر که به پیروزی آنان انجامید، برآیند عدم گفت‌وگوی سیاست‌مداران و جناح‌های مختلف سیاسی روی گفتمان قدرت و «حل عادلانه و واقع‌بینانه» توزیع منابع قدرت و ثروت است. آنان در بیست سال گذشته در مورد مردمی کردن قدرت و مشروعیت گفت‌وگو نکرדند، بر مشکلات و ناهنجاری‌ها انگشت نگذاشتند و به حل دائمی و پایدار معضل قدرت نیندیشند. سیاست‌مداران فرصت‌سوز اکنون که کشور غرق بحران است، بار دیگر می‌خواهند با طالبان که مست

طالبان از کمک‌های بشر دوستانه در سمنگان «حق» می‌گیرند

۸ صبح، سمنگان

شماری از فعالان مدنی و اعضای پیشین شورای ملی در شهر ایبک، مرکز سمنگان، از توزیع غیرعادلانه کمک‌های بشر دوستانه به باشندگان این ولایت شکایت دارند. به گفته آنان، جنگ‌جویان طالبان در جریان ثبت خانواده‌های نیازمند عملاً حضور دارند و با اعمال فشار بر کارمندان ساحه‌های نهاد‌های امدادرسان، نام اعضا و بستگان خود را در فهرست جابه‌جا می‌کنند و از نیازمندان «حق» می‌گیرند.

یکی از اعضای پیشین شورای ملی ولایت سمنگان که نمی‌خواهد نامش در گزارش درج شود، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که بخش عمده کمک‌های بشری با دخالت مقام‌های محلی طالبان به جنگ‌جویان و خانواده‌های این گروه توزیع می‌شود. او می‌افزاید که مردم در شرایط ناگوار اقتصادی قرار دارند و طالبان به جای همکاری با مردم، تلاش دارند جیب اعضا و بستگان خود را پر کنند. او که از جریان ثبت نام خانواده‌های مستحق و توزیع کمک‌ها آگاه است، توضیح می‌دهد که با آغاز روند توزیع کمک‌ها در این ولایت، شمار زیادی از جنگ‌جویان طالبان که بیشتر آنان از ولایت‌های پشتون‌نشین هستند، به سمنگان سرازیر می‌شوند.

به گفته او، سران گروه طالبان که در روند توزیع کمک‌ها دست باز دارند، فهرست‌های طولانی خود را ترتیب می‌کنند و به کارمندان ساحه‌های نهاد‌های امدادرسان می‌دهند تا به‌عنوان افراد مستحق ثبت شوند. او علاوه می‌کند که کارمندان ساحه‌های توانایی رد فهرست اعضای گروه طالبان را ندارند.

فعالان مدنی در سمنگان نیز ادعا دارند که جنگ‌جویان طالبان در جریان جنگ‌های دو دهه گذشته با نام‌های مختلف چندین شناسنامه گرفته‌اند و اکنون با استفاده از این شناسنامه‌ها چندین بار کمک دریافت می‌کنند. سمیع‌الله (نام مستعار) فعال مدنی در سمنگان، به روزنامه ۸ صبح می‌گوید: «بیشتر جنگ‌جویان طالبان با نام‌های مستعار بارها از کمک‌های بشری مستفید شده‌اند. هیچ نهاد خصوصی و مدنی از جریان توزیع کمک‌ها نظارت ندارد. در صورتی که کارمندان ساحه‌های نام اعضای طالبان را درج فهرست افراد مستحق نکنند، در کنار تهدید امنیتی، روند توزیع نیز با اخلال مواجه می‌شود.»

احمد، دیگر فعال مدنی در سمنگان، می‌گوید: «طالبان در محل توزیع کمک‌ها اجازه استفاده تلفن‌های هوشمند به مستفیدشونده‌ها را نمی‌دهند؛ چون هراس دارند که به رسانه‌ها درز کند. تلفن‌ها قبل از آغاز روند توزیع از سوی جنگ‌جویان این گروه جمع‌آوری می‌شود و در محل مخصوص تا ختم روند توزیع نگهداری می‌شوند.»

در کنار این که جنگ‌جویان محلی طالبان در سمنگان به جای باشندگان ملکی این ولایت از کمک‌های بشر دوستانه مستفید می‌شوند، جنگ‌جویان این گروه از ولایت‌های دیگر نیز برای دریافت کمک به سمنگان سرازیر می‌شوند. این جنگ‌جویان پس از دریافت کمک و فروش آن در بازارهای محلی دوباره به ولایت‌های خود برمی‌گردند.

مالک یکی از مسافرخانه‌ها این موضوع را به روزنامه ۸ صبح تأیید کرده است. قیوم اکبری، یکی از دکان‌داران شهر ایبک، می‌گوید که شماری از افراد طالبان بسته‌های مواد غذایی کمکی را برای فروش به دکان او می‌آورند.

دست‌برد در کمک‌های نقدی عبدالله هوتک، سخنگوی والی طالبان برای سمنگان،

جدال دست‌فروشان و شهرداری طالبان در لوگر؛

۴۸۰ غرفه و کراچی زیرورو شدند

۸ صبح، لوگر

غرفه‌داران و دست‌فروشان همچنان علاوه می‌کنند که مقام‌های محلی طالبان در لوگر قبلاً به آنان تعهد سپرده بودند که تا سال ۱۴۰۱ خورشیدی یک جای مناسب را برای آنان مشخص خواهند کرد تا به کار خود ادامه دهند، اما این وعده هنوز جامه عمل نپوشیده است.

جدال شهرداری طالبان در پل علم با دست‌فروشان و غرفه‌داران از حدود یک سال به این سو ادامه دارد. شهرداری طالبان به‌تازگی صدها غرفه و کراچی دستی را از نقاط مختلف شهر پل علم برداشته است. غرفه‌داران ادعا دارند که شهرداری طالبان در پل علم بدون آگاهی آنان این غرفه‌ها و کراچی‌ها را توسط بلدوزر زیرورو کرده است. مسوولان شهرداری طالبان اما استدلال می‌کنند که این اقدام طبق فیصله هیأت مشترک ولایت و شهرداری طالبان به هدف کاهش ازدحام و برقراری نظم بهتر در شهر پل علم صورت گرفته است.

عبدالله (نام مستعار) یکی از غرفه‌داران، در صحبت با روزنامه ۸ صبح می‌گوید که او یگانه نان‌آور خانواده است و از طریق کار در غرفه‌اش مخارج خانواده شانزده نفری را تأمین می‌کند، اما حالا شهرداری طالبان برای شهر پل علم نان او را از دستش گرفته است. عبدالله می‌افزاید: «من دیگر راه درآمد ندارم و فقط راه کار و کاسبی‌ام همین کراچی و غرفه بود که با آن سبزی را به قرض از عمده‌فروش می‌خریدم و بعد در داخل بازار بالای مردم با پنج افغانی و ۱۰ افغانی سود کار خود را می‌کردم؛ اما حالا در این هوای سرد زمستان به کجا بروم و چه کار کنم.» این دست‌فروش توضیح می‌دهد که او و غرفه‌داران دیگر بدون بی‌نظمی و مزاحمت به دیگران به کارشان ادامه می‌دادند، اما کارکنان شهرداری روز دوشنبه، ۱۴ قوس، غرفه‌اش را واژگون کرده‌اند.

سلمان (نام مستعار) دست‌فروش دیگری است که به گفته خودش از نه سال به این سو در داخل شهر پل علم فعالیت دارد. او می‌گوید که دست‌فروشان این غرفه‌ها را سال گذشته در بدل پول نقد بین ۲۰۰ تا ۲۵۰ هزار افغانی خریداری کرده‌اند، اما حالا شهرداری طالبان بدون استرداد پول آنان، غرفه‌ها را برداشته است. سلمان می‌افزاید: «غرفه‌ها و کراچی‌های ما را بسیار بی‌رحمانه از داخل شهر برمی‌دارند. یک سال می‌شود ما دل خوش از شاروالی نداریم. یک روز یک‌سوسو کش می‌شویم و روز بعد به طرف دیگر. نمی‌دانیم چه کنیم. آخر مجبور می‌شویم که زردی کنیم. این وطن جایی برای زنده‌گی آدم‌های بی‌چاره نیست؛ فقط زورگویی است و بس.»

براساس آمارهای موجود، شهرداری طالبان در پل علم، مرکز ولایت لوگر، هفته گذشته حدود ۴۸۰ غرفه و کراچی دستی را توسط بلدوزر ویران کرده است. شماری از دست‌فروشان

در اعتراض به این اقدام طالبان، در برابر اداره شهرداری پل علم تجمع کرده و خواهان عدالت شدند. به باور آنان، این اقدام شهرداری طالبان غیرعادلانه است. غرفه‌داران و دست‌فروشان مرکز لوگر در جریان یک سال گذشته بارها برای حل مشکل‌شان نزد والی طالبان و شهردار این گروه در شهر پل علم مراجعه کردند، اما سودی در پی نداشت.

غرفه‌داران و دست‌فروشان همچنان علاوه می‌کنند که مقام‌های محلی طالبان در لوگر قبلاً به آنان تعهد سپرده بودند که تا سال ۱۴۰۱ خورشیدی یک جای مناسب را برای آنان مشخص خواهند کرد تا به کار خود ادامه دهند، اما این وعده هنوز جامه عمل نپوشیده است. آنان از مسوولان محلی طالبان می‌خواهند که در شرایط ناگوار اقتصادی کنونی، افزایش بیکاری و بلند رفتن نرخ مواد سوختی و خوراکی، به آنان دست مهربانی دراز کنند، نه این‌که جلو کار و درآمد آنان را بگیرند. به باور آنان، مسوولان محلی طالبان مکلف‌اند بدیلی برای امرار معاش آنان فراهم کنند.

مسوولان محلی طالبان در لوگر اما می‌گویند که این کراچی‌های دستی و غرفه‌ها نظم شهر را به هم ریخته بودند و از همین رو تصمیم گرفته شد تا نظم شهری بهبود یابد. به گفته آنان، در جریان تخریب این غرفه‌ها و کراچی‌های دستی از خشونت کار گرفته نشده است. مسوولان شهرداری طالبان در پل علم می‌افزایند که تلاش‌ها جریان دارد تا یک محل مناسب برای این دست‌فروشان پیدا کنند. آن‌ها توضیح می‌دهند که انتقال غرفه‌های دست‌فروشان از داخل شهر به منظور قانونی‌سازی فعالیت دست‌فروشان و کاهش ازدحام صورت گرفته است. به گفته آنان، این اقدام براساس تصمیم هیأت مشترک ولایت لوگر و شهرداری طالبان در پل علم صورت گرفته است.

باشندهگان شهر پل علم اما راجع به برداشتن غرفه‌های دست‌فروشان از مرکز ولایت لوگر دیدگاه‌های متفاوتی دارند. شماری از آنان این اقدام شهرداری طالبان را می‌ستایند و می‌گویند که اکنون ازدحام در شهر کاهش یافته است و آنان می‌توانند به راحتی گشت‌وگذار کنند. شماری دیگر اما با ابراز مخالفت با این روند، خاطرنشان می‌سازند که این اقدام شهرداری طالبان به زیان آنان است؛ زیرا به گفته آنان، باشندهگان شهر پل علم می‌توانستند با پول کم از این بازار خرید کنند و اکنون این بازار از بین رفته است.

مقام‌های اندونزیایی اعلام کرده‌اند که در نتیجه انفجار در یک معدن زغال سنگ در غرب این کشور، دست کم ۱۰ معدنچی کشته شده‌اند. به گزارش آسوشیتدپرس، این رویداد روز جمعه، ۹ دسامبر، در ولایت سوماترای غربی اندونزی رخ داده است. از این انفجار که در نتیجه تجمع گازها از جمله متان اتفاق افتاد، چهار کارگر نجات یافته‌اند. آخرین قربانی پس از جست‌وجو در یک تونل ۲۴۰ متری پیدا شده و براساس معلومات، بیشتر قربانیان در اثر سوخته‌گی شدید جان باخته‌اند. این در حالی است که در یک رویداد دیگر در اوایل امسال در نزدیکی یک معدن طلا در شمال این کشور، دست کم ۱۸ تن کشته شدند.

دیدار سران عرب با رهبر چین در عربستان

شماری از سران کشورهای عربی خلیج فارس و کشورهای آسیای میانه، در سفر شی جین پینگ، رئیس جمهور چین به عربستان سعودی، با او دیدار و گفت‌وگو کردند. این دیدارها که روز جمعه، ۹ دسامبر، صورت گرفت و هدف آن تقویت بیشتر روابط کشورها با بیجینگ اعلام شده است.

شی پس از دیدار با رهبران منطقه، در نشستی با نماینده‌گان شورای همکاری خلیج فارس و کشورهای عربی حوزه خلیج، چین را شرکای طبیعی برای همکاری توصیف کرده است.

اروپا و بحران انرژی؛ اسپانیا، فرانسه و پرتغال بر سر انتقال هایدروجن از شبه‌جزیره ایبری توافق کردند

در پی بحرانی انرژی که پس از جنگ روسیه و اوکراین، اروپا با آن مواجه شد، اکنون برخی از رهبران کشورهای اروپایی، به دستیابی به استقلال اروپا در زمینه انرژی فکر می‌کنند.

به گزارش آسوشیتدپرس، رهبران فرانسه، اسپانیا و پرتغال روز جمعه، ۹ دسامبر، بر سر انتقال یک خط لوله زیردریایی گاز هایدروجن از شبه‌جزیره ایبری به فرانسه و بقیه کشورهای اروپایی توافق کرده‌اند.

این خط لوله (H2Med)، نام دارد و قرار است تا سال ۲۰۳۰ اروپا را از انرژی بی‌نیاز کند و آسیب‌پذیری‌اش از بحران‌های جهانی را کاهش دهد.

این خط لوله می‌تواند سالانه حدود دو میلیون تن هایدروجن را به فرانسه منتقل کند که ۱۰ درصد از نیاز تخمینی هایدروجن اتحادیه اروپا است.

طبق پیش‌بینی‌ها، این پروژه ۲.۵ میلیارد یورو (۲.۶ میلیارد دلار) هزینه خواهد داشت.

شبه‌جزیره ایبری در جنوب غربی اروپا قرار دارد و بخش‌هایی از اسپانیا، پرتغال، آندورا و جبل الطارق را در برمی‌گیرد.

بیشترین قلمرو این شبه‌جزیره بین اسپانیا و پرتغال تقسیم شده و بخشی کوچک آن مربوط به فرانسه می‌شود.

عربستان مجموعه‌ای از قراردادهای را با چین امضا کرد

عربستان سعودی در جریان دیدار شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، مجموعه‌ای از قراردادهای را با این کشور امضا کرده که یکی از آن جمله امضای قرارداد با شرکت هوواوی (Huawei) می‌باشد.

رویترز گزارش داده است که ملک سلمان روز پنجشنبه، ۸ دسامبر، «پیمان‌نامه مشارکت استراتژیک جامع» را با شی امضا کرده است.

در همین حال، شی در دیدار با سایر تولیدکنندگان نفت خلیج فارس و شرکت در گردهمایی گسترده‌تری از رهبران عرب گفته است که چین تلاش می‌کند تا این نشست‌ها را به «رویدادهای عطف در تاریخ روابط چین و اعراب» تبدیل کند.

وزیر انرژی عربستان روز چهارشنبه گفته بود که ریاض یک شریک انرژی «قابل اعتماد» برای بیجینگ خواهد ماند و این دو کشور با ایجاد یک مرکز منطقه‌ای برای کارخانه‌های چینی در عربستان، همکاری در زنجیره تامین انرژی را تقویت خواهند کرد.

نمایندگان شورای همکاری خلیج فارس، پیش از دیدار با شی، در نشستی به سرپرستی محمد بن سلمان، ولی عهد عربستان، باهم دیدار کرده بودند.

سفر شی در حالی انجام می‌شود که چین برای تقویت اقتصاد خود به ارزش میلیاردها دلار به واردات نفت خام از کشورهای عربی خلیج فارس، به‌ویژه عربستان سعودی، متکی است.

در حالی که آمریکا همچنان در سراسر منطقه پایگاه دارد و ده‌ها هزار نیرو مستقر می‌کند، کشورهای عربی حوزه خلیج فارس احساس می‌کنند که توجه واشنگتن پس از پایان جنگ در افغانستان و عراق به جاهای دیگری معطوف شده است.

شی روز پنجشنبه در ریاض به‌طور جداگانه با عبدالفتاح السیسی، رئیس جمهور مصر و محمود عباس، رئیس جمهور فلسطین، نیز دیدار کرد.

او همچنان روز جمعه با رئیس جمهور تونس، نخست‌وزیر عراق، رئیس جمهور سومالی، رئیس جمهور موریتانی و رهبر قطر دیدار و گفت‌وگو کرد.

چگونه‌گی مصرف آن ارایه نکرده و برای حصول اطمینان از عدم سوءاستفاده طالبان از این کمک‌ها، با نهادهای تحقیق‌کننده‌ای مانند سیگار همکاری نکرده است

آمریکا از تصمیم شورای امنیت برای ارسال کمک‌های بشری به مناطق زیر تحریم حمایت کرد

روشنی را ارسال می‌کند که تحریم‌ها مانعی برای ارسال کمک‌های بشردوستانه حیاتی توسط سازمان‌های معتبر بشردوستانه نخواهد بود.

با این حال، در قطع‌نامه شورای امنیت به تدابیری برای محافظت از این کمک‌ها در برابر سوءاستفاده توسط افراد و نهادهای تحریم‌شده پرداخته شده که شامل الزام گزارش‌دهی در مورد چگونه‌گی مصرف آن‌ها می‌شود.

آمریکا طی یک‌سال گذشته بیش از یک میلیارد دلار به افغانستان زیر کنترل طالبان کمک کرده است؛ با آن که این کشور می‌گوید، این بودجه در بخش نیازهای بشری به مصرف رسیده، اما گزارشی روشن در مورد

شورای امنیت سازمان ملل متحد، قطع‌نامه‌ای را تصویب کرده که بربنیاد آن کشورها اجازه دارند تا به مناطق زیر تحریم، با در نظرداشت اطمینان از عدم سوءاستفاده، کمک ارسال کنند.

وزارت امور خارجه آمریکا روز جمعه، ۹ دسامبر، در بیانه‌ای با حمایت از این قطع‌نامه از سوی کشورش گفته است که این اقدام گامی حیاتی است.

طبق قطع‌نامه تصویب‌شده، کشورها می‌توانند با حفظ تحریم‌ها به رژیم‌های تحریم‌شده کمک بفرستند.

وزارت امور خارجه آمریکا افزوده است: «شورای امنیت سازمان ملل متحد از طریق تصویب این قطع‌نامه پیام

آمریکا: روابط نظامی رو به رشد روسیه و ایران تجاوز به اوکراین را تشدید کرده است

ابزاری که در اختیار داریم برای مختل کردن این فعالیت و تحمیل هزینه‌ها به بازیگران درگیر در آن استفاده می‌کنیم.»

بلینکن همچنان گفته است که به ارزش ۲۷۵ میلیون دلار مهمات اضافه را از موجودی‌های وزارت دفاع این کشور به اوکراین فرستاده‌اند.

وی خاطرنشان کرده که نیروی‌های روسی در حال عقب‌نشینی از مواضع‌شان هستند.

این اظهارات در حالی مطرح شده است که بارها ایران به ارسال پهپادهای شاهد به روسیه متهم شده تا از آن‌ها در جنگ اوکراین استفاده کند. ایران در اوایل این اتهام را رد می‌کرد، اما به تازگی آن را پذیرفته است.

در ادامه همکاری‌های نظامی ایران و روسیه، وزارت امور خارجه آمریکا این رابطه را عامل تشدید «تجاوز» بر خاک اوکراین خوانده و گفته است که به این کشور بیشتر کمک می‌کند.

آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا، روز جمعه، ۹ دسامبر، در رشته‌توییت‌هایی گفته است که نهادهای مسوول انتقال پهپادهای ایرانی به روسیه را مشخص کرده و قصد دارد از هر ابزاری برای توقف این روند استفاده کند. او گفته است: «روابط رو به رشد نظامی روسیه با ایران، تجاوز بر اوکراین را تشدید کرده است.»

وزیر امور خارجه آمریکا افزوده است: «ما امروز نهادهای روسی مرتبط با انتقال پهپادها را مشخص کردیم. از هر

اعتراضات اخیر ایران؛ نخستین معترض اعدام شد

براساس گزارش‌ها، ایران مردی را که به جرم زخمی کردن یک نیروی امنیتی این کشور و بستن خیابانی در تهران محکوم شده بود، به دار آویخت.

خبرگزاری رویترز گزارش داده است که این نخستین اعدام جمهوری اسلامی ایران به دلیل اعتراضات ضد دولتی بود که روز پنجشنبه، ۸ دسامبر، اجرا شد. خبرگزاری تسنیم نام مرد اعدام‌شده را محسن شکاری اعلام کرده، اما جزئیات بیشتری در این مورد ارایه نکرده است.

رسانه‌های دولتی ایران ویدیویی از اعتراضات شکاری منتشر کرده‌اند که می‌گوید یکی از بسیجیان را با چاقو مورد ضرب‌وشتم قرار داده و با موتور خود جاده را مسدود کرده است.

گروه‌های حقوق بشری گفته‌اند که شکاری شکنجه و سپس مجبور به اعتراف شده است.

این در حالی است که سپاه پاسداران ایران روز دوشنبه، قوه قضاییه را تشویق کرده بود تا به‌سرعت و قاطعانه درباره متهمان «جنایت علیه امنیت ملت و اسلام» حکم صادر کند.